

CASSIOPEIA

www.tkcassiopeia.wz.cz

Byli jsme ...

Výprava s rodiči aneb kam letos pojedeme na tábor 8. 5. 2011

Na tuto již tradiční květnovou akci, pořádanou nejen pro naše členy, ale i jejich rodiče, se vždy snažíme vymyslet nějaký zajímavý program, do kterého by se mohli zapojit děti spolu s rodiči. Bohužel letos jsme se sešli bez zástupců z řad rodičů. Proč? To jen těžko odhadnout. V každém případě to byla docela škoda. Ale i tak se výprava povedla a zúčastněným se líbila. Sešli jsme se trochu netradičně na Chrlickém nádraží a to: Žába, Zdenka, Jindra, Kristýna a Michal. Vlakem jsme se dopravily na nádraží do Brna, kde se k nám přidala Cvrček a dalším vlakem jsme doputovali do Rapotic. Cestou jsme si navzájem zkusili malý testík. Na nádraží na nás čekala Packa a ta nás pak vedla přes vesnici až téměř k poslednímu domku, kde jsme vyzvedli malou Dandu. A pak jsme již v plném počtu vyšli z Rapotic směrem na Lesní Jakubov. U prvního lesa, jsme si procvičili paměť na deseti obrázkách. A tak jsme zjistili, že nejlepšího pamatováka má Kristýna. Dál jsme pokračovali po lní cestou, která nás zavedla až na louky pod Jakubovem. Cestou jsme se nasvačili a podívali na stádečko koz z místní farmy. Cesta přes louku nás dovedla k říčce Chvojnici a po přejití mostku jsme se ocitli na místě našeho letního tábora. Myslím, že všichni zúčastnění mi dají za pravdu, že bylo hodně těžké si zde tábor představit, ale věřte, že tak obvykle vypadají skoro všechny místa, která v létě ožívají tábory. Přes mnohá z nich během roku přejdeme a nic nám neprozradí, že zde parta lidíček prožívá každý rok několik krásných týdnů táborového života. Na louce jsme si pak zahráli hru, při které měl každý na zádech lísteček s povoláním a úkolem bylo se ostatních doptat, čím jsem. Tuto hru vyhrál Zdeněk. Dál nás cesta vedla zpět přes louku a po překonání malého potůčku a opětovného přejití Chvojince jsme pokračovali až na hráz přehrady, která je zde na Chvojnici místem k odpočinku, rybaření i koupání. Na koupání byla voda přece jen ještě hodně studená a tak jsme přešli hráz a kousek od přehrady, na osadním místě trempské osady Obludy, jsme se usadili a začali připravovat dřevo na malý ohýnek. Za chvíli bylo vše hotovo a my si mohli už za svitu sluníčka opéct špekáčky. A protože nás to opravdu bavilo opékal se i chleba, jablko a dokonce i bonbóny. Než oheň dohořel, zahráli jsme si na letadla v mlze. A zatím co se pak Danda snažila udělat z ohniště rybníček, to aby byl oheň dobře zalitý, si ostatní zahráli rozdupku. Čekala nás ještě dlouhá cesta zpět na vlak a tak jsme už museli vyrazit dál. Šli jsme podél potoka přes několik lávek a po vystoupení do kopce, jsme již zase měli Jakubov jako na dlani, jen z jiné strany než ráno. Na kraji lesa nás ještě čekala poslední hra, při které jsme se naučili básničku o pampelišce. Pak nás už Packa zavedla zpět do Rapotic a na vlak. Domů jsme dorazili kolem páté příjemně unavení. Bodování výpravy dopadlo následovně: 1. Kristýna 15b., 2. Michal 11b., 3. Zdeněk 10b., 4. Jindra 8b. (Psala: Packa)

13. Výroční oheň T.K. Cassiopeia 20. - 22. 5. 2011

13. výroční oheň T. K. Cassiopeia byl parádní. I přes fakt, že se říká, že 13 není šťastné číslo, všichni si to moc užili. My všichni - Helča, Honza, Žába, Dračice, Jindra, Zdenda, Honza, Michal, Barča, Adam a Honza. Nádhera. Počasí jako na objednávku. Hráli jsme různé hry a hlavně povídali. Na čas si každý vyzkoušel přezat kus dřeva, zkoušeli jsme, kdo nejdéle vydrží stát na jedné noze (vítěz nebyl), kreslili nohama, hráli několik baseballových zápasů. Vyhral každý, kdo se zúčastnil... Poprvé taky připravovali oheň úplně všichni. Jedni dřevo, druzí šáší, další faguli. Zapaloval Honza. Tvar jsme zvolili méně typický pro naše výroční ohně - pyramidu. Každý do něj něco přidal. Při ohni sice chyběla kytara, ale za to nechyběly hry: bingo, hra na poezii, soutěž o nejlepší vtip - a nakonec očekávané vyhlášení dopoledních a odpoledních soutěží. A stejně jako loni, kdy byl oheň na stejném místě, poblíž Obory, v lomu u Malého Chlumu, když se nehráli hry a nevařilo se, vytvářeli jsme všichni sochy, cesty a další věci z písku. O zábavu bylo zkrátka postaráno. Třináctý výroční oheň určitě nebyl nešťastný. (Psala: Helča)

Závěr celoroční hry 24. – 26. 6. 2011

Článek z této výpravy bude v letním čísle časopisu, neb z důvodu uzávěrky časopisu před termínem výpravy není možno jej tentokrát dodat...

A co nás v nejbližší době čeká?

24. - 26. 6. – Závěr celoroční hry
31. 7. - 14. 8. – Tábor !!!

7. 9. – První potáborová schůzka *Mělo by zde proběhnout promítání fotek z tábora a snad i rozdání CD s fotkami (letos se pokusíme si s nimi pospíšit).*

Bodování květen + červen

Bohužel nebylo včas dodáno.
Zodpovědný vedoucí: Dračice

Něco málo o celoroční hře...

Bohužel ani k tomuto tématu jsem nedostala žádné informace a proto není možné zde napsat žádné shrnutí jak se nám po celý rok dařilo... Předpokládám ale, že to stejně nejlépe víte vy sami. Konečné výsledky stejně budou známy až po poslední výpravě, takže snad jediné pro ty, kdo by měli třeba ještě nějaké dotazy k celoroční hře – směřujte je Dračici, ta vám vše jistě ráda zodpoví.

Kdo bude slavit červenec - srpen

NAROZENINY

18. 7. Honza S. 19 let
21. 7. Adam K. 16 let
11. 8. Sapa 22 let
25. 8. Kecka 12 let

SVÁTEK

15. 7. Jindřich
25. 7. Jakub
26. 7. Anna
15. 8. Hana
17. 8. Petra
18. 8. Helena

Všem oslavencům blahopřejeme!

Novinky z oddílu

Prosba o pomoc – Prosíme děti i rodiče o pomoc při stavěče popřípadě i bourače tábora a to v termínech: stavěčka 11. - 15.7. a bouračka 13. - 15.8. Vzhledem k tomu, že náš oddíl, i T.K. Rozrazil, od kterého si letos tábor půjčujeme má nedostatek pracovních sil, budeme rádi za každého, kdo nám bude ochotný pomoci. Pokud máte chvíli čas a chuť prospět dobré věci prosím obraťte se na Packu na tel.: 775143773. Děkujeme.

Tábor – připomínáme, že stále je pár volných míst na tábor, víte-li tedy ještě o někom kdo by s námi rád jel, neváhejte jej ještě přihlásit. Teplé letní večery a spousta her a zábavy už se nezadržitelně blíží... :o)

Indiánské legendy VI.díl

Pověst o nočních pradlenách

Guajirové z Kolumbie mají pověst o nočních pradlenách. Irua byla neteří mocného Kazika Caraireho, který s ní měl své plány. Chtěl ji prodat za bohatého válečníka. Ona však milovala mladíka jménem Arite. Konečně se Arite osmělil a požádal Kazika o její ruku. Byl však odmítnut jako i mnozí před ním. Kazik však tušil, že tento nápadník je odhodlán ke všemu. Proto mu Iruu na oko slíbil, ale pod podmínkou, že zbohatne. Arite se tedy vydal vraždit a loupit, poněvadž poctivou prací se zbohatnou nedá, a Kazik vydal mužům příkaz, aby se opovázlivce vhodným způsobem zbavili. Potom neteří vše s posměchem vyklopil. Zoufalá dívka navštívila věštky. Ten jí řekl, že dokud bude živa, svého miláčka nespátí. Od té doby Irua chřadla, až zemřela. Arite mezitím bojoval a zdárně unikal všem nástrahám. Pak se však k němu donesla zvěst o Iruině smrti. Odhodil zbraně a vydal se na cestu zpět. Domů dorazil v noci a bloudil kolem jezera, u něhož stála vesnice. Vtom uslyšel podivné šplouchání vody. Šel za zvukem a na břehu uviděl bílé postavy žen, které praly prádlo. Zdálo se mu, že se pradleny nedotýkají země, ale příliš na to nedbal, protože mezi nimi uviděl Iruu. Doběhl k ní, dívka přestala prát a objala ho svými ledovými rukama. Ráno našli lidé Ariteho na břehu jezera mrtvého...

Malý indiánský slovníček VI.díl - Indiánský jídelníček část II.

Jídlo hraje v životě každého jednu z ústředních rolí – ať již v průběhu běžného dne, nebo během různých slavností a oslav. Indiánská kuchyně je jednoduchá a racionální. Tentokrát přidáváme seznam názvů jídel, které pochází z indiánské tradice a zachovali se dodnes. Závěrem přikládáme jeden tradiční indiánský recept, jehož přípravu zajisté zvládnete doma sami, nebo s pomocí maminky.

- **Angú** - placka z kukuřičné mouky, vody a soli.
- **Acarajé** - na nárožích po celé Bahii je nabízen pokrm vonící olejem palmy dende usmažený z loupaných hnědých fazolí smíchaných se solí a cibulí. Uvnitř tohoto chutného obalu se nachází vatapá, sušený garnát, paprika a rajčatová šťáva.
- **Carangueijada** - krab vařený v celku a následně usušený.
- **Caruru** - jedno z nejpopulárnějších brazilských jídel afrického původu, jedná se o vařenou zeleninu s cibulí, solí, pepřem a garnáty v oleji palmy dende s mořskou rybou.
- **Barreado** - národní jídlo státu Paraná, které se připravuje z míchaného masa vařeného po dobu 24 hod s kořením v hliněném hrnci, servírované na banánovém listu.
- **Carne do sol** - solené grilované maso servírované s fazolemi, rýží a zeleninou.
- **Feijoada** - národní brazilské jídlo, dušené maso s rýží a fazole.
- **Pirarucu ao forno** - neznámější ryba Amazonky, která se podává pečená s citro
- **Peixada** - ryba vařená se zeleninou a vejci.
- **Tacatá** - indiánské jídlo, sušený garnát vařený na paprice s maniokem.
- **Vatapá** - mořské plody vařené s maniokovou pastou, kokosovým mlékem a palmovým olejem.

Ještě přidávám jedno jídlo, které se vymyká jakémukoliv pokrmu, který známe a jedná se o směs sušeného masa sušeného ovoce, tuku a dalších přísad. Indiáni si jej vyráběli na zimu nebo na dobu, kdy se přesouvali z místa na místo. Obsahoval mnoho důležitých látek. Tento pokrm se jmenuje **pemikam**.

A slibovaný recept na Succotash:

- čerstvé Lima fazole (zelený druh velkých fazolí, ale můžeme použít i normální)
- stejné množství kukuřičných zrn
- anglická slanina krájená na proužky silné jako tužka
- máslo
- smetana ke šlehání
- sůl a pepř
- petrželka

V hrnci uvedeme do varu osolenou vodu a vhodíme fazole. Povaříme prudkým varem 10 minut a poté scedíme. Uvaříme kukuřici (použijeme-li sterilovanou, vařit nemusíme), necháme okapat. V pánvi rozehrějeme máslo a na mírném ohni restujeme slaninu, až bude křupavá. Přidáme okapané fazole a kukuřici, osolíme, opepříme a krátce orestujeme se slaninou. Poté přidáme smetanu a společně za stálého míchání prohřejeme, aby směs byla hodně horká. Nyní můžeme servírovat a udíveně konstatovat, že to vážně chutná naprosto mimořádně!

Co by vás mohlo zajímat, aneb přečtete si ...

- **Pöppelmann Christa - Mozart a atentát v opeře**

Napínavý detektivní příběh se odehrává ve Vídni v létě roku 1791. Oblíbený hudební skladatel Wolfgang Amadeus Mozart právě komponuje svou Kouzelnou flétnu, operu, kterou mají velice rády i děti. Jednoho dne však na něj kdosi vystřelí, střela jej ale naštěstí mine. Pachatel bohužel unikne nikým nepoznán. Mozart sám celou událost nebere příliš vážně, za mnohem důležitější považuje včasné dokončení Kouzelné flétny. Má však dva mladé přátele, kteří si kvůli tomu dělají velké starosti. Kateřina Steinová a Amadeus Gottlieb zvaný Theo se snaží zjistit, kdo Mozarta tak nenávidí, že dokonce usiluje o jeho život. Obě odvážné děti se přitom samy dostávají do velikého nebezpečí...

- **Goscinyň René - Červený balónek a jiné příběhy**

Jedenáctá kniha příběhů o malém Mikulášovi a jeho přátelích. Malý Mikuláš se loučí. Dosud nepublikované příběhy s novými akvarely Jeana-Jacques Sempého. Nové příběhy dnešní školáky zaujmou stejně jako generaci jejich rodičů, kteří si oblíbili Mikulášovy patálie.

- **Kratochvíl Miloš - Kočkopes Kvído**

Žákyně druhé třídy Týna Humplíková si nemá s kým hrát, a proto by ráda měla aspoň nějaké zvířátko. Jenže rodiče o něčem takovém nechtějí ani slyšet. A tak si Týna nepovoleně zvířecí kamarády zkusí nakreslit. Moc se jí nepovedou, všechny tři obrázky zmuchlá v jednu papírovou kouli a hodí ji do koše. Jaké je ale její překvapení, když ta koule najednou obživne – narodí se z ní podivný tvor, napůl kočka, napůl pes, fantastický strakatec. A navíc přítulný. Veselý příběh s dobrým koncem, ve kterém neschází ani dobrodružství.

- **Drozdková Ludmila - Skládání čajových sáčků**

Skládání čajových obalů neboli Tea Bag Folding je technika velmi podobná origami. Stačí několik odložených papírových sáčků od čajů či jiné rozmanité čtverečky papírů a vytvoříte nádherné ozdoby na blahopřání, dárky či k výrobě dalších drobností. V knize naleznete dvacet způsobů, jak poskládat tyto čtverečky papírů. Návody jsou uzpůsobeny tak, aby byly snadno pochopitelné. Druhá část knihy obsahuje pracovní postupy k vytvoření jedinečných blahopřání k různým příležitostem a také další nápady, jak dále použít vyrobené hvězdy, motýlky či květinčky.

- **Kate Brown - Sen noci svatojánské**

Čtvrtý svazek edice Manga Shakespeare, která představuje dílo největšího světového dramatika a básníka prostřednictvím japonské mangy, propojuje klasický shakespearovský jazyk s moderním grafickým stylem japonského komiksu. Přestože se děj odehrává v současných Athénách, komiks si z velké části zachovává antický ráz, který námětu sluší. Athénský měšťan Demetrius má před svatbou. Má si brát dívku Hermii, která ale miluje jiného - Lysandra, s nímž se také rozhodne utéci, aby se vyhnula nechtěnému sňatku...

- **Wow! Země - Dětská encyklopedie s neobyčejně zajímavými poznatky o Zemi**

Planeta Země je plná informací, do kterých se stačí jen ponořit, a rozšířit si své obzory. Dozvíte se o jedinečných meteoritech, chladných jeskyních, krystalech a korálových útesech – a to vše fascinující, zábavnou a neobvyklou cestou: tahle kniha je jako muzeum, internetový vyhledávač a ta nejzajímavější cesta kolem světa v jednom balení. Obsahuje obrovské množství témat, stovky fotografií, tisíce slov, milionů zajímavostí, které je třeba odhalit. Najdi, poznej a pochop je!

TÁBORNICKÁ ENCYKLOPEDIE ANEB SLOVNÍK TÁBORNÍKA

(V této rubrice si zopakujeme některé základní pojmy z našeho tábornického života které již známe a dozvíme se některé nové, o kterých nemáme třeba ani tušení...)

Pochva na nůž - slouží k bezpečnému uložení nože v době, kdy s ním nepracujeme. Do pochvy vkládáme nůž vždy čistý a suchý. Nože, které nosíme na tábor se dají obvykle koupit již s pochvou. Leckdo si jí však chce vyrobit sám podle svého vkusu a představ. Zhotovíme jí z vypracované kůže, koženky, silného plátna, nebo stanoviny.

Polička do stanu – doplňuje stanové vybavení. Zhotovuje se ze zbytků krajinek, prken, kmínků a rovných větví. Způsob zavěšení na stěnu stanu je různý – od jednoduchého přibití po zavěšení pomocí ok z drátu, provazu. Pod rovnou poličku můžeme umístit věšák z kmínků a háčků z rozsoch. Záleží na stěně stanu, druhu podsady a druhu materiálu, který máme po ruce.

Popáleniny – ošetřujeme je jen přikrytím sterilní rouškou, v nouzi látkou. Stačí dobře vyžehlený, čistý kapesník. Další přenecháme lékaři. Puchýře sami nikdy nepropichujeme, neodstříhujeme. Přiškvařenou látku se nesnažíme odstranit. Můžeme ji pouze opatrně odstříhnout ve vzdálenosti asi 5cm od přiškvařeného místa. Na popáleniny nedáváme žádný olej, omastek jak se to dělávalo dříve. Při rozsáhlém popálení těla položíme popáleného na čisté prostěradlo, lehce ho jím přikryjeme a čekáme do příjezdu záchranky či lékaře.

Posed – konstrukce z tyčoviny, umístěná na stromě, skále, nebo na vlastní konstrukci. V táboře slouží jako vyhlídková věž, v terénu pro pozorování zvěře, nebo krajiny. Výška umístění záleží na tom, k jakému účelu má posed sloužit. Po vystavění ho ponecháme alespoň 2 dny v klidu, aby si zvěř zvykla na nový předmět a uklidnila se ze stovebního ruchu. Kulatinu raději svazujeme drátem, nebo lanem, než abychom zatloukali hřebíky, zejména když hodláme posed po skončení tábora rozebrat.

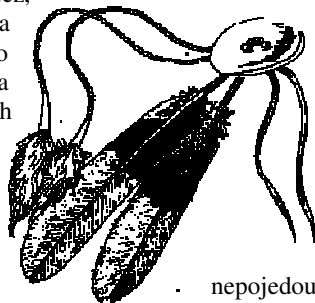
Potápky – vodní ptáci, patří mezi ně roháč (několik druhů), potápka rudokrká, malá, žlutokrká. Hnízda si nestaví na suchu, ale přímo na vodě z hromady rákosu a vodních rostlin. Jsou to vlastně plovoucí hnízda umístěná mezi stébly rákosu a vodních rostlin. Často můžeme vidět, jak se mláďata potápek vozí na hřbetě svých rodičů. Aby potápky odstranily ze svého žaludku drobné kostičky z potravy, vytrhávají si jemné peří z břicha a polykají je. V žaludku se jim utvoří pevné chuchvalce z peří a kostiček, které pak vyvrhují. Proto staří krmí mláďata vlastním peřím. Ozývají se chraplavým koor koor (např. roháči), měkkým bit, bit (potápka rudokrká), krátkým bi-bi-bií (potápka malá).

Prase divoké – divočák, myslivecky černá zvěř, je naše původní zvěř. Samci se říká kňour, samiči bachyně, malým sele, nebo markazin. Jednoročnímu mláděti letošák, dvouročnímu loňčák, staršímu kňourek, nebo kalhotáč. Špičáky kňourů v horní a dolní čelisti se nazývají zbraně. V dolní čelisti jsou dlouhé a říkáme jim klektáry, špičáky bachyně se nazývají háky. Je to zvěř přebíhavá. Žije v tlupách a přes den se zdržuje v houštinách, za soumraku vychází na hledání potravy, čili kotlíkuje – rozrývá půdu.

Po stopách indiánských kmenů

Jak už jistě všichni víte, i letos nás o prázdninách čeká tábor. Vydáme se na Vysočinu k vesničce Lesní Jakobov a na tábořišti Tábornického klubu Rozrazil se na čtrnáct dní staneme indiány. Abychom si však mohli lépe představit, že jsme indiány, budeme k tomu potřebovat indiánský oblek. A tady je právě prostor pro vás šikovné a tvořivé, abyste si vymysleli a vyrobili něco opravdu zajímavého. Samozřejmě, že holkám stačí volné šaty a kluci to zvládnou v delší haleně popřípadě doplněné kalhoty, ale i to se dá ozdobit korálky, peříčky či kůžičkami, nebo jen třeba pomalovat podle nějakého indiánského vzoru. S šitím vám budou muset pomoci maminky či babičky, ale ozdobit si to už každý zvládne jistě sám. K indiánům také patří i nejrůznější čelenky, pásky, ozdoby do vlasů, váčky, ale i mokasíny, toulce na šípky, ozdobné tašky a tak. Pokud byste chtěli nějakou inspiraci najdete ji na www.woodcraft.cz, www.indiancorral.cz, www.indiani.cz. A co budeme vlastně letos na táboře dělat? Tak hlavní legendu táborové hry zatím nechám jako tajemství, ale můžu prozradit, že nás každý den čeká jedna etapa za jejíž pomoci se dozvíme něco zajímavého o některém z indiánských kmenů. A také si vyzkoušíme něco z indiánských dovedností, zkusíme se naučit indiánské písmo, indiánské měsíce nebo třeba nějaké indiánské tance. Zkusíme si zahrát tradiční indiánskou hru lakros a samozřejmě si vyzkoušíme i střelbu z luku.

Čeká nás válečné malování, noční hry, bojovky atd. Nesmím však také zapomenout, že tábor není jen zábava a že tam s námi

nepojedou

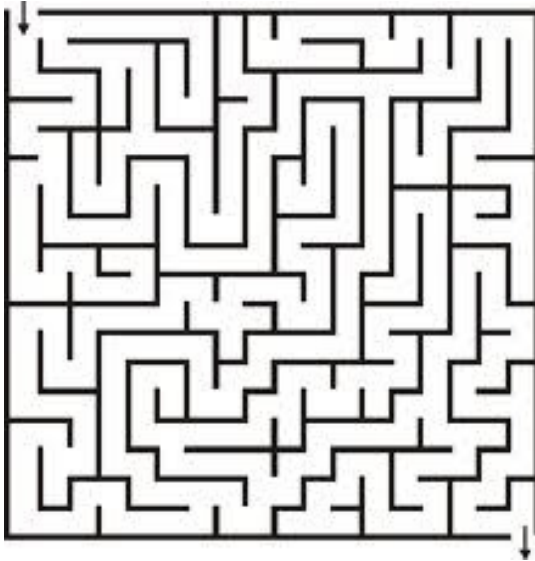
naše starostlivé maminky a tak se musíme připravit i na služby v kuchyni, noční hlídky a dělání dřeva do kuchyně. A protože na táboře je prima, ale jen když máme všechny věci co potřebujeme, nezapomeňte si dobře sbalit svůj kufr či batoh. Nespoléhejte na svoje maminky a dobře zkontrolujte, co vám tam dávají a nebo nejlépe si to poskládejte sami. Protože na táboře se už dost těžko maminky zeptáte, kde máte ponožky či náhradní tričko a maminka nebude doma bez večere, když vám zapomene zabalit lžičku. Takže je nutné vědět, co mám v kufru a hlavně kde. A k věcem ještě jen to, že mobilní telefon, MP3 přehrávač a pod, jsou opravdu na táboře zbytečné věci a to nejen proto, že jim brzy dojdou baterie, ale bude jim lépe doma v šuplíku, kde se jim určitě nemůže nic stát. Protože na táboře jim hrozí řadu nebezpečí (utopení v potoce, zašlápnutí do bláta, pád ze skály, ztracení na noční hře) a těm své miláčky určitě nechcete vystavovat. No a až si vyrobíte krásný indiánský kostým a sbalíte věci do kufru, pak už jen nezapomeňte na svačinku a pití a hurá v neděli 31.7. na sraz. A to v 9:00 na staré autobusové nádraží před hotelem Grand, kde už na Tebe budou čekat táboroví vedoucí a ostatní kamarádi. Na všechny se za celý organizační tým tábora těší Pačka.

Indiánská moudrost: dva vlci

Jeden večer vzal starý Indián svého vnuka a vyprávěl mu o bitvě, která probíhá v nitru každého člověka. Řekl mu, "Synku, ta bitva v každém z nás je bitva mezi dvěma vlky. Jeden je zlý. Je to vztek, závist, žárlivost, smutek, sobeckost, hrubost, nenávisť, sebelítost, falešnost, namyšlenost a ego. Ten druhý je hodný. Je to radost, pokoj, láska, naděje, vyrovnanost, skromnost, laskavost, empatie, štědrost, věrnost, soucit a důvěra". Vnuč o tom všem přemýšlel a po minutě se zeptal, "A který vlk vyhraje?" Starý Indián odpověděl, "Ten kterého krmíš".

Něco pro zábavu

Do časopisu můžeš psát i ty - stačí, když své příspěvky dáš Cvrčkovi. Tento výtisk je neprodejný. Vyšel jako příloha k činnosti T.K.CASSIOPEIA. Designed by Cvrček

